

ἐπὶ ἡμέρας τῆς μ' οὐδ' ἴσως φαρμακεύων
καὶ πλεῖστον μὲ τὰ βέλη τοῦ τῆς νέας τῆς καρδίας.

Ἐνῶ τοῦ ὑμεναίου σας αἱ φωτοβόλοι δῶδες
ἀνέειδον τὰς λάμψεις των εἰσέτι ζωηράς,
τὰς διεδέχθησαν ὡχραὶ αἱ νεκρικαὶ λαμπάδες,
καρδιοβόλοι ἀγγελοὶ μεγάλης συμφορᾶς.

Κ' ἐνῶ πρὸ ἔτους ὄμιλος ἐκ φίλων χαρμωστῶν
οὐκ ἐκλῶγε, τοῦ γάμου σας τελῶν τὴν ἑορτήν,
φρεῦ! συνοδεύει σήμερον μετὰ κλαυθμῶν καὶ θρή-
νων
τῆς νεκρικῆς κηδείας σου τὴν ἀλγεινὴν πομπήν.

ὦ! ἤθελα πλησίον σου κ' ἐγὼ, κ' ἐγὼ νὰ ἤμην
τὰ φιλικὰ σου βλέφαρα, Τελέσφορε, νὰ κλείσω,
καὶ φόρον προσφιλεῖ τελῶν εἰς τὴν πικρὰν σου
μνήμην
κ' ἐγὼ ἐπὶ τοῦ τάφου σου ἐκ δάκρυ μου νὰ χύσω.

Εἰς τὴν ὑστάτην ἤθελα νὰ εὐρεθῶ στιγμὴν σου
καὶ ν' ἀσπασθῶ τὴν φίλην σου ἐρατεινὴν μορφήν,
νὰ λάβω ἑστατος ἐγὼ τὴν φιλικὴν προήν σου
καὶ νὰ θρηνησῶ τὴν πικρὰν καὶ μαύρην σου ταφήν.

Ἀλλ' ἂν δὲν μ' εἶχε σθένος ἡ νεκρικὴ κηδεία,
ἐὰν ἐπὶ τοῦ τάφου σου δὲν μ' εἶδον νὰ θρηνῶ,
εἰσέησαν τὰ χεῖλη μου, πλὴν ὅχι κ' ἡ καρδία!
εἰς τὴν πικρὰν σου στέρησιν καὶ κλαίω καὶ πορῶ.

Ἀθήνησι τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1, 1865.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ εἶπομεν ὅτι πα-
ρκιτηθέντος τοῦ ὑπουργείου, ἀνετέθη εἰς τὸν Κ. Δ.
Βούλγαρην ἡ σύστασις ἐτέρου· ἀλλ' ὁ Κ. Βούλγαρης
ἀπέτυχεν διότι, ἀπαιτήσας τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Κ.
Σπόνεκ, δὲν εἰσηκούσθη, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐπο-
μένης μεταξὺ βασιλέως καὶ αὐτοῦ ἀλληλογραφίας.

«Εἰς τὰς παρατηρήσεις, ὡς μοι ὑπεβιάσατε χθὲς,
κ. Βούλγαρη, σὰς ἀπαντῶ τὰ ἐξῆς·

«Ὁ Κόμης Σπόνεκ δὲν διωρίσθη ποτὲ ἐπισήμως
σύμβουλος παρ' ἐμοὶ οὔτε ὑπ' ἐμοῦ, οὔτε ὑπὸ τοῦ
πατρὸς μου, οὔτε ὑπὸ τοῦ ἐν μακροβίᾳ τῇ λήξει βα-
σιλέως τῆς Δανίας.

» Διὸ δὲν ἔλαβε ποτὲ ὁ ἴδιος τὸν τίτλον τοῦτον.
Τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην τῷ ἀπέδιδεν ὁ κόσμος ἐκ
συνήθειας. Πράδηλον ὅθεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ πα-
ρκιτηθῇ τίτλου τὸν ὅποιον δὲν ἔφερε ποτὲ.

» Ὁ Κόμης Σπόνεκ ἀπεφάσισε νὰ μὲ συνοδεύσῃ
ἐπὶ 2—3 ἔτη ὡς σύμβουλος καὶ φίλος πατρικός,
σύμφωνα μὲ τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἐκείνην τοῦ
πατρὸς μου, τῇ ῥητῇ συναινέσει τοῦ Βασιλέως Φρι-
δερίκου VII τῆς Δανίας· ἰδοὺ τὸ γεγονός.

» Τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς γενικὰς συνταγ-
ματικὰς ἀρχάς, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλ-
λάδος. Ἄλλως τε τὸ ἔργον τοῦ Κόμητος παρ' ἐμοῦ
ἐγένετο παραδεκτὸν παρὰ τε τῆς οἰκογενείας μου
ὡς καὶ παρὰ τῆς εἰς Κοπεγχάγην ἀποσταλείσης
πρεσβείας ἐν ἔτει 1863.

» Μ' ὅλον τοῦτο δύναμαι νὰ σὰς ὑποσχεθῶ, ὅτι
ὁ Κόμης Σπάνεκ οὐδέποτε θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὰ
κυβερνητικὰ, καὶ δὲν ἔχετε ἀνάγκην οὔτε ὑμεῖς, οὔτε
οἱ συνάδελφοί σας νὰ τὸν βλέπητε δι' ὑποθέσεις τῆς
ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲν τὸ θελήσητε οἱ ἴδιοι.

» Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην, σὰς παρακαλῶ νὰ
μὴ φέρητε δυσκολίας καὶ νὰ μοι ὑποβάλητε τὸν κα-
τάλογον τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου σας.»

Ὁ δὲ κ. Βούλγαρης ἔδωκεν αὐθημερὸν τὴν ἐξῆς
γραφτὴν ἀπάντησιν·

«Μεγαλειότατε!

«Νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβητηθῇ
σήμερον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον μακρὰ πείρα γεγονότων
κατέστησεν ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως, ἡ ὑπαρξίς
δηλαδὴ τοῦ κόμητος Σπόνεκ, ὡς συμβούλου παρὰ τῇ
Υ. Μ. καὶ ἡ ἀνάμιξις αὐτοῦ εἰς τὰ τῆς πολιτείας.

» Ἄλλως τε, ἐὰν ἡ Υ. Μ. ἤθελε μοι ἐπιτρέψει
σήμερον τὴν προῖκν νὰ ἀποπερατώσω τὴν ὁποίαν
κατὰ διαταγὴν Της εἶχον ἀρχίσει νὰ γράψω ἐνώπι-
όν Της σημειώσιν, ἤθελον προσθέσει εὐσεβάστως,
ἐκτὸς τῶν ὅσων ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ Τῇ ἐκφράσω
χθὲς προφορικῶς διὰ μακρῶν, ὅτι ἀνεξαρτήτως τοῦ
ζητήματος περὶ τοῦ ἐπισήμου τῆς θέσεως τοῦ συμ-
βούλου, τὸ ἔργον τοῦ κόμητος ἀπέβη καὶ πραγμα-
τικῶς ἐπιβλαβὲς εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

» Ἐπομένως λυποῦμαι μὴ δυνάμενος ν' ἀναδεχθῶ
τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως, ὅταν ἡ Υ. Μ. δὲν
εὐαρεστῇται νὰ ἱκανοποιήσῃ κατὰ τοῦτο τὰς εὐχὰς
τοῦ ἔθνους, ἀφοῦ μάλιστα εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προ-
τείνω εἰς αὐτήν, ὅτι ἠδύνατο αὕτη νὰ ἐκλέξῃ τὸν
καταλληλότερον τῆς ἐκτελέσεως τρόπον.»

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐκλήθη εἰς συγκρότησιν ὑ-
πουργείου ὁ Κ. Ε. Δελιγεώργης, βουλευτὴς Μεσο-
λογγίου, ὅστις καὶ συνέθετο αὐτὸ ὡς ἐξῆς·

1. Δελιγεώργης πρόεδρος, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑ-
ξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Δ. Χρηστίδης σύμβουλος τῆς ἐπικρ. ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν.

3. Α. Μυρομιχάλης λοχαγὸς καὶ βουλευτὴς, ἐπὶ
τῶν ναυτικῶν.

4. Θ. Γρίβας βουλευτής, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

5. Δ. Καλλιφουρνᾶς βουλευτής, ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ

6. Θ. Ζηήμες, σύμβουλ. τῆς ἐπικρ. ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Ὁ βασιλεὺς ἀνέγγειλεν ἐγγράφως ὅτι ὁ Κ. Σπό-νεκ θέλει ἀναχωρήσει τὸ ἐρχόμενον ἔαρ.

Ἐξέδοτο δὲ καὶ πρόγραμμα τὸ νέον ὑπουργεῖον, δι' οὗ ὑπόσχεται ἐδραῖωσιν πολιτικῆς καταστάσεως, ἐξ ἧς θέλει προκύψει, κατ' αὐτὸ, στερέωσις τῆς τάξεως, ἀναγέννησις τῆς δημοσίας πίστεως, συνετὴ καὶ ἀξιοπρεπὴς κοινοβουλευτικὴ πολιτεία, δικαιοσύνη καὶ ἰσότης περὶ τὴν διανομὴν τῶν φόρων καὶ τιμιωτέρη διοίκησις διὰ τῆς μονιμότητος τῶν δημοσίων λειτουργῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπανελάβε, μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου ὑπουργείου, τὰς ἐργασίας αὐτῆς· καταγίνεται δὲ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἰπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν πρότασις περὶ καταργήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ ληστεία ἐγένετο τολμηροτέρα ἀπὸ τινος· διήρπασε τὸ μεταξὺ Θωβῶν καὶ Χαλκίδος λεωφορεῖον καὶ ἐγύμνωσε τοὺς ἐπιβάτας· ἀπῆγαγεν αἰχμάλωτον τὸν πρῶτον βουλευτὴν Γ. Μαλέαν· ἐλῆττευσεν τὸ ταχυδρομεῖον Καλαμῶν· ἐκρεοῦργησε δύο κατοίκους τοῦ χωρίου Μερκάδου, καὶ ἀπειλεῖ ὅτι θὰ κτύσῃ τοὺς ἐλακιδῶνας τῶν ἐν Φθιώτιδι Σκουμπουρδαίων, καὶ ὅτι θὰ φονεύσῃ καὶ αὐτοὺς, ἐὰν δὲν δώσωσιν εἰς τοὺς ληστὰς 50,000 δρ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΑΩΝ ΠΟΛΙΣ. Πρὸ τινων ἐτῶν ἐπισκαφθεὶς τὴν Πτολεμαίδα (τὸ Ἄκρι) ὁ παρ' ἡμῶν γνωστός ἐν μακαρίᾳ δὲ τῇ λήξει ἀρχαιολόγος Ρῶς, ἤκουσέ με λέγοντα μεταξὺ ἄλλων καὶ περὶ τῆς πόλεως καὶ τοῦ ποταμοῦ τῶν Κροκοδείλων, οὐ μακρὰν κειμένων ἐντεῦθεν, περὶ ὧν λέγει ὁ Στράβων (*).

(*) ΣΗΜ. ΠΑΝΔ. Ὁ Στράβων ἐνομάζει τρεῖς πόλεις Κροκοδείλων, δύο ἐν Αἰγύπτῳ (811, 817) καὶ μίαν ἐν Συρίᾳ, τὴν ἀνωτέρα (758). Μόνον δὲ περὶ τῆς πρώτης (811) ἐμιλῶν λέγει ὅτι ὁ κροκοδείλιος, ὢν ἱερὸς παρὰ τοῖς κατοικοῖς, τρέφεται ἐν λίμνῃ. Ποταμοῦ ὅμως ἐν Συρίᾳ περιέχοντος κροκοδείλους, ὡς λέγει ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτής, δὲν γίνεται μνεία ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς, ἐκτὸς μόνον ἂν ὁ τῶν Ἀράβων Νάχερ Ζέρκα εἶναι ὁ πρὸς Τύρον ποταμὸς, ἐν ἀναφέρει ὁ γεωγράφος ἐν Βιβλ. ιε', 758.

Ἐπειδὴ δὲ διαχυρίζετο ὅτι δὲν ὑπῆρχον κροκοδείλοι ἐν τῷ ποταμῷ, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀράβες ἐνομάζουσι *Νάχερ Ζέρκα*, πρᾶτειναν ὁ παρὼν συναδελφός μου Κ. Εὐστράτ. Ζίφρος νὰ στείλωμεν εἰς τὸν ποταμὸν Ἀραβὰ πρὸς ἀναζήτησιν τοιοῦτου ἀμφιβίου· συναινέσαντος δὲ καὶ ἐμοῦ ἐστείλαμεν τὸν Σέχ Ἀχμέτ Ἐλ Σέλεπη, ὅστις φονεύσας διὰ πυροβόλου κροκοδείλον μέγεθος ἔχοντα γαλλικοῦ μέτρου, ἔφερεν αὐτὸν εἰς ἡμᾶς. Ἀποβληθέντων διὰ τῶν ἐντοσθίων ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ Κ. Ζίφρου πρὸς τὸν Κ. Ρῶς.

Ἰδοὺ δὲ καὶ πῶς ἐξηγοῦσιν οἱ Ἀράβες τὴν ὑπάρχον κροκοδείλων εἰς τὸν ἀνωτέρω ποταμόν.

Ἵπῆρξαν ποτὲ, λέγουσι, δύο ἀδελφοί, οἵτινες ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς διμερίσαντο ἑαυτοῖς τὴν πατρικὴν περιουσίαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰς αὐτῶν ἦτο ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ Θεὸς κηλόγησε τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ταχέως ἐγένετο πρῶτος πάντων τῶν κατοίκων κατὰ τὸν πλοῦτον. Ὁ ἕτερος ὅμως εἶχε διεστραμμένην τὴν ψυχὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέστρεψεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ θεία πρόνοια τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς. Οὗτος βαλὼν κατὰ νοῦν νὰ σφετερισθῇ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ τὴν περιουσίαν μετέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ μετακομίσας ἐκ τοῦ Νείλου δύο μικροὺς κροκοδείλους ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμόν, παρὰ τὸν ὁποῖον ἦσαν αἱ γαῖαι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Εἶχε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἤθελον καταφάγει αὐτὸν, συνειθίζοντα ν' ἀντλή ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως παρῆλθε πολὺς καιρὸς καὶ ἡ προσδοκωμένη βορὰ δὲν ἐγένετο, ὑπῆγε νὰ παρτηρήτῃ ἂν ἔζων τὰ θηρία. Ἐνῶ δὲ παρετῆρει ἤρπάγη παρ' αὐτῶν, ἐμπεσὼν εἰς τὴν παγίδα τὴν ὁποῖαν εἶχε στήσει κατὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. Ἡ θεία δίκη, προσθέτουσιν οἱ Ἀράβες, ἀργεῖ μὲν ἐνίοτε ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ.

ΕΜ. Θ. ΜΑΡΟΥΤΖΗΣ.

ΠΕΡΙ ΧΟΛΕΡΑΣ. Διαρκούσης τῆς χολέρας ἐν Αἰγύπτῳ, Συρίᾳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ καὶ ἄλλαχοῦ, ἐλάττωμεν καὶ λαμβάνομεν συνεχῶς ἐπιστολὰς κατακρινούσας τὸ πολίτευμα τοῦ ἡμετέρου κλήρου, καὶ ἐξυμνοῦσας τὴν φιλόανθρωπον καὶ γενναίαν διαγωγὴν τῶν Αὐτικῶν ἱερέων τε καὶ ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους. Ταῦτά δημοσιεύουσι καὶ αἱ ἐν Τουρκίᾳ ἐφημερίδες. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐρυθριῶμεν ἀναγινώσκοντες ταῦτα, καθόσον τὸ ἀξιοδάκρυτον τοῦτο πολίτευμα τῶν ἡμετέρων κληρικῶν ἀπέδει ὅλως πρὸς τὴν ἐντολὴν ἣν ἔλαβον παρὰ Κυρίου, οὐ μόνον ν' ἀγαπῶσι τὸν πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὡς καλοὶ ποιμένες νὰ προσφέρωσι θῦμα τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἐὰν οἱ χριστιανοὶ δὲν εὐρίσκωσιν ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν ἵν' ἀπολαύσωσι τῶν παραμυθιῶν τῆς θρησκείας, τότε τί χρεῖαν ἔχουσιν ἱερέων;

Ὁ Κ. Ε. Μαρούτζης, ἐντιμὸς ἔμπορος καὶ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Πτολεμαίδι, γράων πρὸς ἡφ-